Chuchláci.

Charakterní obrázek z Klatovska.

Napsal Karel Klostermann.

Rty Pepíkovy se pohnuly. Zima, milostpane.. hlad!"

Pán vyňal desetník. Tu máte, kupte si housku, a pak se ohřejte vedle v hospodě."

Pepík se nehýbal, jen jeho rty se zase pohnuly, ale už nevypravily slova. Tu pán ho chopil pod rame nem a odvlekl ho do hospody, kde mu poručil teplou polévku a zaplativ ji odešel.

Bylo sedm hodin.

Pepík se vzpamatoval, bylo mu volno, jen levé ucho ho pálilo, a levá ruka jako by spala.

Osm hodin. Tlačenice na radnici, kde odváděli. V kteréms vedlejším pokoji branci se svlékali.

"Čerstva! honem, vy chlapi!" hartusil kýs poddůstojník. "Jen počkejte, vojna vás naučí ohýbat ruce a nohy!....Ty už dokonce, ty kluku! copak máš ruce svázané a hadry na tělo přilepené? Pospěš si, za pět minut je patnáctka na řadě...."

Pepík byl svlečen.

"Tam! sem ne!" volalo několik hlasů. Strkali ho, chechtali se jako zběsilí.

"To je voják!—Dejte mu pozor na šaty, ať mu jich někdo neukradne!"

"Ta jeho síla je z psího sádla! Chuchelský lamželezo!"

Pepík snad ani neslyšel. Jemu bylo volno, teplo v této vřavě.

"Jděte s Pánembohem zase domů," pravil vojenský lékař, jedva že ubožák vstoupil: "vy nedorostete ani za tři roky....Ale, vy jste ozábl člověče....kupte si v lékárně kafrovou mast a pomažte si jí ruce, nohy a uši.... proč jste se netřel sněhem, než jste vešel ze zimy do tepla?...."

Pak něco po německu, co zapsali do protokolu.

Pepík stál, jako by neslyšel.

"Tak, ponížené prosím, nemusím na vojnu?...."

"Ne, ne, jen jděte! Číslo 16, honem, honem!"

A venku, hlasy jako hrom, smích šum. "A hele, ten z toho vylez'! Dáš na pivo chlapče!...."

Pepík se jen zubil. Oblékal se pomalu; viděli všichni, že prsty mu nesloužily, a smáli se jen což.

On pak, málo toho dbaje, usedl do koutku, jen aby nemusil zase ven do té zimy, která by ho byla bez mála umučila. Dřepěl na svém místě do poledne, až páni od komise šli obědvat. Pak šel do hospody, koupil si za zbývajících mu osm krejcarů skleničí piva a kus chleba a vyseděl tam až do večera. Zdálo se mu že v sedmém nebi, tak teplo, útulno tu bylo. Branci přicházeli a odcházeli zase, různá chasa. Někteří se veselili bujně, zpívali, halákali, popíjeli, jiní zamračeně seděli, oddávajíce se do svého osudu; někteří také zpívali smutné písně, ba tu a tam si některý zaplakal.

Venku zatím se dalo do strašného chumelení. Spousty sněhu se sypaly; vítr jimi šlehal, v drobný prach je rozemílal.

Vešel jakýs mladík, zavýskl si. Nevzali ho na vojnu, měl z toho přenáramnou radost. Byl z Vítkovic nedaleko Habartic a znal Pepíka. Ve své radosti umyslil si vykonat dobrý skutek a žert zároveň, i kázal nalít Pepíkovi sklenku kořalky a, když tento ji vypil, ještě jednu. Co Pepík živ byl, neměl kořalky v ústech. Cit nesmírného blaha rozlil se po všech jeho útrobách, po celém těle; bylo mu, že slyší zpěv andělských kůrů. Pak začal blábolit o "chčestí", až se z toho rozplakal. Jeho hostitel se kroutil smíchy.

A venku padala noc, černá noc, a sněžný prach vířil neustále....

"Musím domů!" pravil Vítkovický; půjdem spolu, bude nám veseleji."

A šli, a jiní šli také. Pepík necítil už zimu, jen nohy mu jaksi nesloužily, podvracely se mu, vymykaly se mu z nejšlí v hlubokém sypkém sněhu, a on co chvíle padal a směje se zase povstával.

"To je s ním krejcarová komedie!" smáli se jeho soudruzi, a on se smál taky, ač ubohé ozáblé ruce se zatínaly, bořily do sněhu, jenž se mu dral i do úst.

Než se dostali do Habartic, Pepík ztratil obě nejšle a brodil se dále sněhem, nemaje na nohou než punčochy. Soudruzi zatím odpadli od něho, a on se ubíral tmou, metelicí a sněhem samoten k Chuchli.

Vystřízlevěl. Hlava ho strašně bolela, a pojednou mu bylo, že ne může dál.

Necítil již nohou, a jen jedna myšlénka se ho zmocnila, utkvěla v jeho ubohé hlavě: ta radost doma, až jim řekne, že nezůstal na vojně! Ta radost vítězila nad tělesnými útrapami....a brodil se dále, pád a pád, a zase vstával, sbíral se, lezl po čtyřech, padal, zase vstával.

Lidský syn, můj drahý čtenáři, ubožák sám a sám v té noční tmě, v tomto nemilosrdném sypkém sněhu hu, hu, táhle hučela vichřice, budouc pohřební píseň....

Už tam dojde, už je na blízku, u samé Chuchle. Jakýs pes zaštěkal; pronikavě, kovovými zvuky prorážel štěkot noční tmu a burácení větru....Pak táhly ženský hlas: "Pepíku-u-u-u!"

Potom ubožák už neslyšel ničeho....

Avšak deset minut na to Flaškův pes stál při kopečku sněhu větrem navátem a hrabal a skučel a za pět minut přišla Rozárka a našla pod bílým příkrovem stuhlého bratra. Přivolala sousedy, dopravili ho domů a vzkřísili ho.

"Jen se nehněvejte, táto," pravil, když zase mohl promluvit, "že jsem ztratil nejšle. Dali mi pít kořalky, a skrz tu se to stalo. Ale vojákem nejsem."

"Mordiáne, škoda těch nejšlí" vece otec, "ale chčestí máš."

Pepíkovi uhnilo v pravém smyslu toho slova několik prstů na nohou, dva prsty na levé ruce a levé ucho; také si poležel několik neděl a bylo třeba zavolat nejen konsilium dvou rasů, ale i pana faráře; přes to otec neustával opakovat :"Co je to platno. Pánbu nás měl rád; je to chčestí, jen když ho neodvedli...."

Tak byl Pepík zachován rodné své Chuchli a domovským Stobořicům.

Při příležitosti onoho odvodu i jiní si odnesli všelijaké oznobeniny. Já pak ve své skromnosti bych si dovolil jen tuto otázku: Jaké vyšší ohledy přiměty úřady, jichž se věc týče, že v hornatině Plánické se koná odvod prvního března, kdežto v teplém dolejším kraji se odvádí teprvé koncem dubna. Nebylo by možno, věc obrátit?

III

Vy tedy nechcete, Flaško?"

"Inu, pantáto, chci. Proč bych nechtěl dyž nim to můžu udělat k vůli, ale voni budou rozumět, že zlatej padesát je málo. Von je měsíc dlouhej. Zlatej sedmdesát by mohli dát. Dyť je to vopatrování s touhle čubkou, považej' si."

"Nemůže to být. Zlatý padesát měsíčně dělá do roka osmnáct zlatých. To aby obec vypsala novou přirážku na daně, a všecko k vůli vám, vy Chuchláci. Je vás v těch vašich děrách jako stinek a pořád se ještě rozmnožujete, a my to máme potom živit. Je v tom rozum?"

"Ale, líběj vědět, co pak my za to můžeme, že se to takhle rodí? Dyby sme to topili jako koťata, zas by to nebylo recht. Co pak nezavřeli Aněu, že zabila dítě? Vědí co? dají dvacet zlatých na rok a já nim ji vemu, a budou mít pokoj."

"Ne, ne. Zlatý padesát měsíčně. Když se vám nechce, je mi to jedno. Mikuta byl už u mne, ten ji vezme za zlatý čtyřicet. Chtěl jsem vám ten šesták měsíčně dopřát, proto že jste náš příslušník, ale když jste ve svých požadavcích takový nestyda, to si děte po svých, a já to spravím s Mikutou. Co pak myslíte, že s ouřadem se smlouvá....?"

Rozmluva tato se vedla, jak laskavý čtenář dvou předcházejících črt se dovtípil, mezi hlavou obce Habartické a Šimonem, Flaškou, ctihodným osadníkem Chuchelským, sousedem známých nám občanů Mikuty a Holubce, tímže Flaškou, jenž vedle proroctví Mikutova měl "za živa chcípnout," a jehož pes zachránil vracejícího se od odvodu Pepíka Mikutu.

Tento Flaška byl rázu poněkud jiného nežli jeho soused a konkurent; suchý a vyzáblý byl také, ale velký a kostnatý, tváří zlutě osmáhlých, vpadlých, pichlavých černých očí a proénívajících kostí lícních.

Hříva tvrdých, skoro černých, na skráních bíle prokvetalých vlasů spadala na nízké čelo, slučujíc se téměř v jedno s hustými, štětinatými barvami. Klenutý orlí nos dodával jeho fysiognomii cosi připomínajícího na dravého ptáka, pohled to, jenž umírněn nebyl mocným, trochu zažloutlým chrupem, jejž při mluvení cenil jako zlý pes.

Nelze o tom pochybovati, milý čtenáři, že bys se ulekl, potkav Flašku na odlehlém místě; nicméně bys mu křivdil a vnějšek jeho by tě klamal, starosta Habartický a jiní obyvatelé těchto koučin, znajíce lidi a poměry, by tě ujistili, že Flaška není nebezpečen leda stromkům v lese a drobnému nemovitému majetku, jejž někde "najde".

Krást, toto! on jaktěživ ničeho neukradl, on leda tu a tam něco vzal, co mu náhodou přišlo do ruku, a co by jiný byl také nebýval nechal; že by jeho ruce byly—čisté, se právě nemůže říci, spíše opak—a le nevinné v příčině teplé krve, za to na nich lpěla od počátku břez a až do sv. Jiří studená krev žab, jež kudla jeho nemilosrdně vraždila podle všech rybníků, louží a lučních tůní netoliko jeho vlastního obvodu, ale až daleko k Nalžovům na jih, k Žinkova na sever, k Volšanům na východ a Bůh sám ví kam na západ.

Že při těchto svých loveckých výpravách do mokrých revírů, našel někdy nějaké hrubé sýpky, nebo kus jiného prádla, zůstaveného neopatrnou a lehkomyslnou pradlenou bez dohledu na kraji stojatých vod, což on jich mohl nechat?—jak se vyjádřil kdysi před soudem, s nímž měl opletačky pro takovou hloupost jež nestála ani za řeč, že si hodlal jenom vypůjčiti povlak od peřin, proto že pytel, jež měl s sebou, nevystačil na přebohatou Bohem mu uštědřenou kořist.

Spravedlnost lidská se ukázala býti tou měrou zvrhlou, že této naskrz pravdivé omluvě nepřiložila víry, ba zavřela ho na týden v době jeho žní, jeho nejlepšího výdělku, připravujíc klatovské a jinorodé milovníky žabích stehýnek o nejlepší pochoutku. Hanba mluvit! on by byl vrátil dojista povlak, vypraný, vyžehlený, že by se byl svítil. Jako by on potřeboval povlaku? Jaktěživ žádného neměl ve své poctivé domácnosti.

Znamenitý žábař, tenhle Flaška! A nevymře s ním rod výtečníků v tomto oboru, neboť jeho dva kluci zdědí po něm "fortel", znalost míst i obchodnický talent, jenž dovoluje přimíchat k žabám i stehýnka stažených ropuch.

"Kdo pa' to poznááá? a kemu to uškodilo?"— Ba i jeho olezlý, prašivý pes, jemuž přisouzeny jsou v Chuchli funkce zdravotnické policie, poněvadž se živil jako psi dalekého Východu pouze a jedině přirozenými výměšky obyvatelstva, neznajícího ani žump ani jiných míst, kde se sbírá nečistota—nechci se dále šířiti o tomto výtečném zvířeti, chloubě svého pána, a o všem, co dělá, aby zabránil morové ráně, která dozajista se snese nad Chuchlí, až bude odvolán osudem z tohoto slzavého údolí, ba i ten pes, pravím, je oborníkem v umění žabařském, a Flaška má pravdu, dávaje výraz svému bolu, že není cubkou, z jejíhožto potomstva by se dal vychovati nástupce, neboť praví se o něm, a kde kdo to do svědčí, že "stojí" na žábu jako nej lepší seiter na koroptev.—

Březen a duben! jaká rozkož pro Flašku, jaké žně, jaký přebytek: Šedesát, nedmdesát, ba osmdesát krejcarů denně!

Ostatní obyvatelé Chuchle, najmě Mikuta a Holubec se svým potomstvem se už taky pokusili o soutěž, ale oni to neumějí, oni také nevydrží se brouzdat v ledové vodě jarního období oněch požehnaných niv, oni jsou a budou do smrti pouhými diletanty v tomto řemesle, a Flaška bude na ně do smrti pohlížeti s nejhlubším opovržením.

Žab nikdo nehájí, jako raků, na něž dochází řada počátkem května a jichž lov se proto nikdy tak nevyplácí. Trochu lépe se vyplácejí doubravníky a jiné houby, ale tu je mnoho konkurentů, a Flaska by se musel prát, a toho on neučiní, neboť miluje mír a shodu se svým bližním, hajných a hlídačů nevyjímajíc....

Mnohho, mnoho by bylo lze ještě vypravovati o tomto muži, jenž představoval jakousi aristokracii v Chuchli, jemuž představený vyká, a jehož památka nevyhyne. Libý zápach bahna, jenž provází všecky jeho kroky, pojistí mu navždy úctu i městských lidí, kteří s ním mluví jako poddaní jistého krále vnitroafrického se svým panovníkem, totiž s odvrácenou tváří.

Trochu jsem se rozpovídal; těžko býti stručným kde běží o takovou rázovitou osobnost.

Zbývá ještě promluviti o předmětu nahoře vzpomenutého hovoru, udavšího se mezi starostu a Flaškou. Tento předmět byl stvořen k obrazu Božímu jako kterýkoli člověk a osud jeho byl od samého počátku závidění hoden.

Běželo o vlastní neteř, dceru po nebožce sestře Flaškově. Tato sestra totiž odešla z Chuchle as dvacet let před časem, do něhož padá tato historie' a kdo poví, jakým řízením osudu se dostala do Vídně. Šla tam za štěstím jako tolik lidí z jižních Čech. Štěstí lásky patrně nalezla, zda jiného, o tom se neproslýchá nic.

Zapadla jako kámen v moři, a zůstala po ní nemanželské dítko, o němž se v Chuchli teprvé dověděli, když bylo postrkem vráceno matčině rodné obci Habartické.

Asi rok tomu, dodána byla starostovi patnáctiletá dívka, v bídné cáry oděná, jejíž před časem odkvetlý obličej a scátralé tělo nesly na sobě stopy všech možných neřestí. Byl prý to ženský vyvrhel nejhoršího druhu, nenapravitelná tulačka a zlodějka; ať příslušná obec se o ni stará a ji živí.

Holka neuměla českého slova, v celé obci Habartické uměl, rozumí se kromě faráře, německy jen kovář, totiž tři slova: "und", "tos" a "so", jimíž uvítal nevítanou příslušnici, jíž měl tlumočiti disposice hlavy obce.

Holka se dala do nestoudného smíchu a vyplázla posléze na něho jazyk, což dopálilo tlumače tou měrou, že hodiv se do posice, vykřikl na ni hlasem hromovým: "Und!", načež odešel, prejoviv přání, aby ho nechali na pokoji s takovou ničemnou slotou.—

Vykázali jí potom byt v pazderně a přikázavše ji pod bezprostřední autoritu obecního pastýře, ustanovili, že bude pást husy naobecních drabách. Rozumí se, že ptáče vylétlo z pazderny hned první noc, již v této špatně uzavřené kleci ztráviti mělo. Nenapadlo nikomu ji pronásledovat, a radost nebyla velká, když ji za několik dní četník zase přivedl. Netřeba podotýkat, že utekla opět.

Toto střídavé přivádění a zmizení opakovalo se asi desetkrát; jednou dokonce nepřítomnost její se protáhla na několik měsíců, tak že se počínalo soudit po celé obci, že holka někde zahynula, čehož nikdo nelitoval.

Avšak pojednou se zase octla v Habarticích v průvodě officielního šupaře, a starostovi se dostalo nad to s hejtmanství důtky, že zanedbává povinný dohled. Dovedl ji k panu farářovi, prose ho, aby jí domluvil a vyložil, co se od ní žádá. Velebný pán shledal, že děvče je úplně spustlé, na jeho domluvy odpovídalo prostě, že tu žít nemůže, že raděj něco provede, aby je zavřeli do vězení.

Starosta, jemuž běželo o to, zachovati se slavnému hejtmanství, odhodlal se vzíti tuto potíž do vlastního hospodářství, kde ji držel v jakéms druhu vazby, uzavřev ji do kteréhos vysloužilého chlévа. Po nějaké době holka dala na jevo, že bude dělat dobrotu, jen aby ji pustili a nějakou práci vykázali. Učinili dle jejích proseb.

Sotva že octla na svobodě, vypila selce deset vájec k utekla.

Byl náramný poprask, paní starostová prohlásila, že její pan choť je největší osel na světě a že té slotě vyškrábe oči, jakmile ji opět přivedou. Za tři dni tu byla opět, a obec uznala, "že se musí něco státi". Následek tohoto uznání bylo vyjednávání s Chuchelským Flaškou.

Uslyšev hrozbu starostovu, že se bude vyjednávat s Mikutou, Flaška se zarazil a pravil:

"Tu hanbu mi neudělají! Co by tomu svět řek'?

(Pokračování.)

"PERFECT" SCALES

LAST FOREVER.

COMBINATION BEAM.

COPPER PLATED STEEL LEVERS.

For facts write to

Jones of Binghamton,

BINGHAMTON, N.Y.

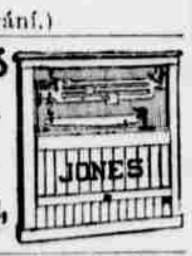

Farmeři z jedenácti různých okresů zorganisovali společně pojišťující společnost známou, jako "Grain Growers Mutual Hail Ass'n." A pojišťují sami sebe proti krupobití, docílíce takto pojištění za tu nejnižší cenu, právě tak jako jiné okresní vzájemně pojišťující společnosti. Společnost vystavuje listiny na pět roků, čímž ušetří výloh úřadníkům a agentům a pojišťuje osení na obnos $700 nepřevyšující na jednu čtvrt sekce, a platí celou ztrátu bez srážky za žně, sklizeň mláceuí a dopravu do trhu. Dále nestává žádného fondu, nýbrž rozpočty činí se pouze na skutečné ztráty a nevyhnutelné výlohy. Spojte se se svými soudrohy a podporujte vlastní svou společnost, Grain Growers Mutual Ass'n, Omaha, Neb. Bližší zprávy podá vám též zástupce Jan Karten, Crete, Neb.

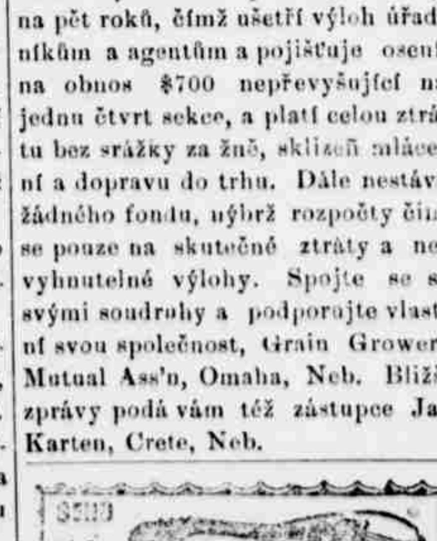

Do Portland, Ore, bez přesedání po dráze Burlingtonské.

Spací vůz, jedoucí zkrze z Kansas City až do Portland, Ore. vyjíždí z K. C. každý čtvrtek ráno. K posluze touristův jest zde zvláštní služebnictvo uniformované a vlak pod zprávou zvláštních průvodčích. Dráha Burlingtonská projíždí tu kraj až do Denver, pak po dráze D. & R. G. do Ogden, kde zří cestující tu nejkrásnejší scenerii na světě. Pak po dráze Oregon Short Line O. R. & N. Co k cíli cesty. Deset hodin odpočinku v Salt Lake City, tak že cestujícím jest umožněno prohlédnouti si toto krásné a nejzajímavější město na celém světě. Cestující jedoucí do Oregonu nebo k pobřeží Tichomořskému, měli by použíti tohoto týdního výletního vlaku. Tak mohou učiniti na každém místě, kde vlak ten zastavuje. Není vůbec levnější a pohodlnějšího cestování než ve vlaku tomto. Vagony opatřeny jsou tím nejlepším moderním pohodlím. Lístky druhé třídy jsou honorovány pro spací vůz a cena Pullmanova vozu z Kansas City do Portland obnáší pouze $5.00. Hlaste se o bližší zprávy nebo lístky u J. Francis G. P. A. v Omaha nebo na nejbližší stanici dráhy B & M. 34.

Jízdní řád dráhy

Burlington Route

NA JIH

No 89 osobní denně	11:39 dop
No 91 osobní vyjma neděle	7:14 odp
No 95 nákladní denně	2:30 ráno
NA SEVER	
No 92 osobní vyjma neděle	7:53 dop
No 90 osobní vyjma neděl	3:27 odp
Nákladní vyjma neděle	8:30 odp

První česká osada ve státě Arkansas.

Dle sedmiletě zkušenosti a dle svědectví vynikajících osob a časopisů česko-amerických snesl, upravil a vlastním nákladem vydal JAN KOCOUREK, zakladatel její. Cenná tato knížka pro všechny ty, již si přejí bližší zprávy zvěděti o tamní osadě, rozesýlá se úplně zdarma. Pište hned, dokud zásoba stačí

Kdo by si přál svůj dosavadní domov změniti v krajině, kde vládne mírné podnebí, anebo svým milým dosud laciný kus půdy zabezpečiti, totiž zde má každý k tomu příležitost, než bude všechna půda jinonárodci rozebrána.

Zdejší krajina již není více neznámou, ale jest důkladně osvědčenou a příznivou pro dobré farmery. Již nás zde bydlí více než 80 českých a slovenských rodin a mnozí si již k slušnému jmění zde pomohli, co zatím druzí kráčejí jisté a dobré budoucnosti vstříc. Nedejte na slova žádných tlachalů a buřičů nic přijeďte se ale podívat a přesvědčit na vlastní oči. O mapy a podrobnosti pište pod adresou: JAN KOCOUREK, HAZEN, PRAIRIE Co., ARK.

Dr. C. B. HAM.

Z Belevue Hospital Medical koleje.

PORADY ZDARMA

LÉČÍ MUŽE, ZENY A DÍTKY.

Zda lékaři vaší nedovedli rozpoznat vaší chorobu a nemohli vám pomoci, dopište neprodleně na dra. Ham a on vám poskytne poradu d a r m o. Zda by snad lékař váš chorobu za nevyléčitelnou uznal, neztrácejte naději a svěřte se dru. Hamovi. On zachází se svými pacienty, jako otec se svými dítkami a v tisících případech pomohl tam, kde všichni lékaři i nemocný se vší naděje vzdali. Mnozí projdouce nemocnice marne, sklesi j na duchu na těle, jako kouzlem vyléčeni byli dr. Hamem. Toto není žádný klam, nýbrž čistá a dokázaná pravda. Neprodlužujte vaší chorobu a dopište neodkladně na dr. Hama.

Léky dr. Hama neobdržíte v žádné lékárně, groceriích nebo podomních prodávačů. Kdo žádá si jeho léků, musí si pro ně dopsat k dr. Hamovi. Láhev stojí $1.00, šest láhví $5 00. Kdo žádá léky, nechť popíše svou chorobu a zašle bankovní draft, poštovní neb expresní poukázku. Léky s předpisem k užívání odeslány budou obratem pošty. Přiložte poštovní známku na odpověď. Adresa:

Dr. C. B. HAM

708-709 National Union Building

TOLEDO, OHIO

Lékařská porada zdarma.

s věhlasnými specialisty.

Dr. G. Ivan Pohek. Dr. A. Von Bergman

Dr. Jaroslav Dvorský.

nejslavnější a s úspěchem vystudovavší lékaři a ranoiči nejznamenitějších evropských a zdejších ústavech a prakci po dvacet roků provozující. Oni jsou řiditely ústavu, kde léčí se nemoce zastaralé s větším úspěchem, než kteřkoliv jiní lékaři.

Vyléčí ty nejtěžší případy zastaralých nemocí, jež jinými lékaři prohlášeny byly za nevyléčitelné, jako souchotě v prvém stupni chrlení krve, zánět průdušnic, tuberkule v hrtanu, suchý kašel, píchání a bolení na prsou, zvětšené mandle, plícní katar, obtížné dýchání, záducha, tlučení a třesení srdce, závratě a bolesti hlavy, katar v hlavě, nosu a hrtanu, ztrátu hlasu, zvonění a hučení v hlavě a uších, zánět ušních trubic, hluchotu, tanec sv. Víta, padoucnici, otylost, nervosnost, bezesnost atd.

Žaludeční nemoce

tasemnice, hlisty, zašlemování, žaludeční katár, zvětšení žaludku, súžení požeráku, zácpu, nezáživnost, bolesti, běhavku, nadmutí, vrhnutí po jídle, neuralgie, horkost, zimnici, veškeré nemoce jater, ledvin, měchýře, časté močení, slabá záda, klouby, páteř, reumatism, hostce, otevřené rány na těle, lišeje, vypadávání vlasů a všechny kožní nemoce, zánět očí, krátkozrakost, šilhavost a všechny oční nemoce.

Veškeré nemoce ženské.

choroby matičné, nepravidelnost měsíčného toku, krvotok, bělotok, neplodnost, bolesti v kříži, vodnatelnost, Brightova nemoc a veškeré tajné nemoce.

Muži v prostředním věku

Ochablost těla, slabost zád, horkost močová, bolení ledvin, kámen v měchýři, moč zbarvená a usedlina v moči, obtížné močení, zlatá žíla průtrž, variocele a veškeré nemoce tajné vyléčí se bezpěčně a trvale. Též následky samoprzně léčí se dokonale. Popište nemoc a pošlete 2c. známku, bez níž dopisy ostanou nezodpovídány, načež odepíšeme a oznámíme, co budou stát léky. Trvalé vyléčení iest zaručeno. Ranhojičství a operacím věnuje se zvláštní pozornost. Pište česky, slovensky, polsky, anglicky neb německy.

Čtěte naše vysvědčení

Vědět vám dávám, že má dcera jest úplně vyléčena a já vám mnohokráte děkuji za Vaše léky, nebo léčení nimi jest jisté. Já byl s ní u zdejšího lékaře a ten mne sdělil, že jí žádný lékař nepomůže od její plicní choroby. Vynasnažím se váš ústav známým, trpícím zastaralou nemocí, doporučiti. Přijměte srdečný pozdrav Martin Čech, Furley, Kas.

Ctění lékaři: Tímto vzdávám Vám touto cestou srdečné díky za své vyléčení. Byl jsem úplně cehromen na nohu a musel jsem chodit o berlích. Pomoc místních lékařů byla marnou, vy jste mne však úplně vyléčili a já jsem nyní nyní šťastným. Ustav váš jest opatřen těmi nejdokonalejšími elektrickými stroji a nejpohodlnějšími koupelnami a proto mohu Vás všem svým rodákům, kteří lékařské pomoci potřebují, a hledají vřelé doporučiti. Kdo by si bližšího vysvětlení přál, nechť mne dopíše a já mu milerád vše sdělím. Co mne se týče mohu směle tvrdit, že nejlepším ústavem v Americe jest Bohemian Medical Institute v Kanssas City. S úctou Anton Borecký, Palacký, Kas.

Děkuji Vám za mé vyléčení nebo od mládí trpěl jsem zašlemovéním průdušnic, plicním katarem a obtížným dýcháním. Jsem nyní 57 let stár, jsem úplně zdráv a proto jsem Vás doporučil mému synovi v Dakotě. Matiaš Vrzal, Montgomery, Minn.

Děkuji Vám za vyléčení mne z reumatismu, kterým jsem trpěl po dvacet roků. Jakub Keller, Helena, Mont.

K vědomosti vám dávám, že Vaše léky mou dceru ze srdečné vady vyléčily a proto jsem Vás doporučil pí. Smithové a doporučuji každému, kdo by pomoci potřeboval. V úctě Jos. Ševčík, New Era, Oregon.

Děkuji Vám za úplné vyléčení z hluchoty na kterou jsem trpěla po dva roky, ale teď opět dobře slyším. V úctě Anna Mojak, New York, N. Y.

Děkuji Vám vřele za vyléčení mne z neplodnosti a chci Vás všem mým sestrám doporučit B. Škatulský, Buffalo, N. Y.

Za vyléčení mé zlaté žíly Vám srdečně děkuji, nebo po tři léta snášel jsem nesnesitelné bolesti. S úctou Chas Blažina, Canyon Ferry, Mont.

Já Vám srdečně děkuji za Vaše léky. Mohu pravidelně dýchat a jsem úplně spokojena s Vaším léčením. Antonie Vrbka, Plasy, Neb.

Ctění lékaři: Sděluji Vám že Vaše léky mne vyléčily z mého žaludečního kataru, nímž po 8 roků jsem trpěl. Srdečně Vám děkuji za vyléčení S úctou Frank Žídek, Engleville, N D

Ct pánové—Včerejším dopisem od Vás obdrženým jsem se úplně přesvědčil o Vašem zdárném léčení, jakého jsem nikdy před tím nikde n našel; Z dopisu onoho vysvitá, že se Vám n jedná o to, léčiti nemocné ze živnosti, jako mnozí tak činí, ale o uzdravení úplné svých klientů. Mohu Vám směle říct, že co jsem Vaše léky užíval nemoc moje takořka vůčihledě se lepšila, tak že v oné krátké době se cítím úplně zdráv. Já bych byl býval v léčení vašem ještě dále pokračoval, kdybych nebyl vstoupil s spolkovému vojsku, maje za to, že jsem opět úplně zdráv i nabyl. V pádu že při navratu bych nějakou nemocí stižen byl, obrátím se jedině na Vás, nebo jsem přesvědčen úplně, že se nikdy va Vás a vůbec žádný nesklame; Znamenám se se srdečným pozdravem Váš Oldřich Rák 3rd Reg R Riders U S V C Chickamauga, Ga

Děkuji Vám za mé vyléčení i mého syna, nebť jsme chvála Pánu Bohu oba Vašemi léky zdrávi. S úctou Luka Glavintě Led City, S Dak

Veškery dopisy adresovány buďtež jednoduše

The Bohemian Medical Institute.

So. East Cor. 10 Walnut Str. Kansas City, Mo. 924

Zmiňte se v dopise o tomto listě.

SEVEROVY LÉKY

Jedno natření často dostačí, aby vypuzeny byly bolesti z každé části těla, vezme-li se k tomu

... SEVERŮV ...

OLEJ Sv. GOTHARDA.

50 ctů.

Jste-li stížení revmatismem

... SEVERŮV ...

LÉK PROTI REVMATISMU

rychle Vám pomůže.

$1.00.

Křičí-li dítě celé noci, dostává-li zoubky a má-li horkosť,

SEVERŮV

TIŠITEL DĚTÍ

je utiší, uspí a vyléčí.......

25 ctů.

Ztratili jste chuť' k jídlu?

Jste slabými, nevrlými?

SEVEROVA

ŽALUDEČNÍ HOŘKÁ

Vám chuť k jídlu vrátí, dodá Vám síly a veselé mysli. 50c a $1.00.

SEVEROVY PILULKY

pro játra upraví Vám stolici, zbaví Vás nadýmání, obtíží z větrů, zabrání vzniku mnohých nemocí.

25 ctů.

SEVERŮV BALSÁM PRO PLÍCE

zůstává posud nejlepším lékem proti nastuzení, chřipce, chrapotu a bolestem v krku.

Vyléčí každý kašel.

25 a 50 ctů.

Kdo trpí slabostí nervů, vysílenosti, třesavkou, tomu pomůže jen

SEVERŮV NERVOTON.

Dámy po porodu měly by ho vždy užívati. $1.00.

Máte-li obtíže s močením, řezavku, bolesti v zádech, žlutou pleť,

SEVERŮV

SILITEL LEDVIN A JATER

Vás rychle vyléčí.

75 ctů a $1.25.

Nečistá krev jest příčinou většiny nemocí. Máte-li vyrážky na těle, boláky a vředy, jste-li ospalí, mrzutí,

SEVERŮV KRVEČISTITEL

Vás uzdraví. $1.00.

Vypadávání vlasů jest mrzutým; holou hlavu nemá nikdo rád.

SEVERŮV SILITEL VLASŮ

způsobí Vám bujný vzrůst vlasů a učiní je jemnými.

50 ctů a $1.00.

Vaše žena nebo dcera často trpí různými chorobami ženskými.

SEVERŮV

REGULATOR ŽENSKÝCH NEMOCÍ

učiní je zdravými, kvetoucími, krásnými. $1.00.

Zvláštní léky za $3.00, pošlete-li popis nemoci.

W. F. SEVERA

CEDAR RAPIDS, IOWA.